

A Szentháromság és Oszthatatlan Egység nevében. András, Isten kegyelméből Magyarország, Dalmácia, Horvátország, Ráma, Szerbia, Halics és Lodoméria királya, mindörökké. Mivelhog mind országunk nemeseinek, mind másoknak is Szent István király által elrendelt szabadsága némely királyoknak a hatalmaskodása folytán, akik olykor saját haragjukat akarták megbosszulni, olykor pedig gonosz emberek hamis tanácsaira hallgattak, vagy olyanokéra, akik [csak] saját hasznukat keresték, igen sok dologban kisebbedést szenvedett, ezek a mi nemeseink felségünket és a mi elődeinknek, az ő királyaiknak felségét kéréseikkel és sok sürgetéssel zaklatták országunk újjáalakítása végett. Mi tehát az ő kéréseiknek mindenben eleget kívánván tenni, ahogy tartozunk, különösen pedig mivel közöttünk és öközöttük ezen okból már gyakrabban nem csekély elkeseredésre jutott a dolog, amit, hogy a királyi méltóság teljesebben megőriztessék, illik elkerülni — ez pedig senki más által nem történhetik jobban, mint őáltaluk —, megengedjük mind nekik, mind országunk más embereinek a szent király által engedett szabadságot. És egyéb olyat is, ami országunk állapotának újjáalakítására tartozik, üdvösen rendelünk a következő módon. (Szilágyi Loránd ford.)